

תת"ע 5707/05/23 - מדינת ישראל נגד ראד הזייל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 5707-05-23 מדינת ישראל נ' הזייל
תיק חיצוני: 30251770712

לפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ראד הזייל

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח, לנאשם יוחסה עבירה של פקיעת רישיון נהיגה, פקע בתאריך 13.9.2020, עבירה בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה. העבירה הינה מתאריך 14.2.23.
3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 27.6.23. המבקש קיבל את הדוח בידו מהשוטר.
4. לטענת המבקש לא התייצב לדיון, שכן העביר את התיק לטיפולו של עורך דין וזה לא התייצב. ב"כ המבקש עתר לבטל את גזר הדין בלבד וזאת לצורך צירוף התיק לתיק אחר התלוי ועומד כנגד המבקש.
- עוד טען ב"כ המבקש כי המבקש לא ידע אודות גזר הדין אלא רק כשנעצר על ידי שוטר בתאריך 19.12.23.
- בהמשך הגיש ב"כ המבקש בקשה לתיק בית המשפט כי הגיע להסכמה עם לשכת תביעות תעבורה לכיש כי התיק דנן יצורף ביחד עם תיקים נוספים לתיק התלוי ועומד כנגד המבקש וצרף את ההסכמה אליה הגיע עם תביעות תעבורה לכיש לבקשה.
5. המאשימה התנגדה לבקשה, לדבריה בשום שלב לא נתנה הסכמתה לביטול פסק הדין בהעדר צירוף תיק זה לתיק התלוי ועומד בלשכת תביעות תעבורה לכיש.

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן- **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה ברור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש: ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה.

המדובר בכתב אישום מסוג הזמנה לדין אליו זומן הנאשם כדין.

הנאשם בחר שלא להתייצב לדין בעניינו.

לטענת ב"כ המבקש, דבר גזר הדין נודע למבקש מהשוטר ביום 19.12.23.

ואולם מעיון בתיק בית המשפט עולה כי קיים אישור מסירה אודות גזר הדין ודבר הפסילה מיום 23.7.24 שעה 16:47.

המבקש לא סיפק כל הסבר לשיהוי הממושך שבהגשת בקשה זו, בשים לב למועד קבלת אישור המסירה אודות פסק הדין בהעדר.

10. בנוגע לטענה כי היה מיוצג אותה עת ובא כוחו דאז לא התייצב לדין. ראשית המבקש לא טרח לצרף יפוי כוח של אותו עורך דין התומך בטיעונו. שנית, לא צורפה כל התייחסות מעורך דינו הקודם.

11. באשר לטענה כי ניתנה הסכמת המדינה לצירוף, הרי שגם לפי ההסכמה שצורפה לבקשה מטעם ההגנה הצרוף כפוף לאישור לשכת התביעות של תיק זה.

12. באשר לעונש, המבקש נדון לפסילת המינימום בת 5 חודשים, פסילה מותנית של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס 1500 ₪.

העונש אין בו כדי להחמיר עם הנאשם שכן לנאשם עבירות זהות בעברו.

13. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרונות סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הזמנו, תביא לסחבת ועומסים

מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין, לכן לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

15. על המבקש לפעול בהתאם לאמור בגזר הדין ובכלל זה ביחס לרכיב הפסילה שהושת ולהפקדת רישיון הנהיגה. ב"כ המבקש יבהיר למבקש את חובת הפקדת הרישיון.

16. הבקשה נדחית.

17. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' אדר ב' תשפ"ד, 11 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.